FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT
(fjärde avdelningen i utökad sammansättning)
den 24 januari 1997 *

I mål T-121/95,

European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA), bolag bildat enligt schweizisk rätt, Zürich, Schweiz, inledningsvis företrätt av advokaterna Dominique Voillemot och Hubert de Broca, Paris, därefter av advokaterna Dominique Voillemot och Oliver Prost, Paris, delgivningsadress: Loesch och Wolter, 11, rue Goethe, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av Yves Crétien och Antonio Tanca, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaterna Hans-Jürgen Rabe och Georg M. Berrisch, Hamburg respektive Bryssel, delgivningsadress: generaldirektören Bruno Eynard, avdelningen för rättsfrågor, Europeiska investeringsbanken, 100, boulevard Konrad Adenauer, Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: engelska.

med stöd av

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Nicholas Khan, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

intervenient,

angående en talan om ogiltigförklaring av artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 477/95 av den 16 januari 1995 om ändring av de slutgiltiga antidumpningsåtgärder som tillämpas på import till gemenskapen av urea med ursprung i f. d. Sovjetunionen och om upphörande med de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import till gemenskapen av urea med ursprung i f. d. Tjeckoslovakien (EGT L 49, s. 1),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden K. Lenaerts samt domarna P. Lindh, J. Azizi, J.D. Cooke och M. Jaeger,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Bakgrund och förfarande

1 European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA), är en branschorganisation som lyder under schweizisk rätt. Organisationen företräder medlemmarnas gemensamma och allmänna intressen vid tillverkningen av gödningsmedel.

2 Organisationen väckte genom en ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 12 maj 1995, talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 477/95 av den 16 januari 1995 om ändring av de slutgiltiga antidumpningsåtgärder som tillämpas på import till gemenskapen av urea med ursprung i f. d. Sovjetunionen och om upphörande med de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import till gemenskapen av urea med ursprung i f. d. Tjeckoslovakien (EGT L 49, s. 1). Organisationen valde engelska som rättegångsspråk.

3 Genom en ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 23 oktober 1995, begärde kommissionen att få intervenera till stöd för rådets yrkanden.

4 Den 21 november 1995 beslutade ordföranden på förstainstansrättens fjärde avdelning i utökad sammansättning att bifalla denna ansökan.

5 Det skriftliga förfarandet avslutades den 22 mars 1996.

Begäran om att språkreglerna skall frångås

6 Genom en skrivelse av den 2 oktober 1996 har sökanden begärt att förstainstansrätten skall ge denne tillstånd att utveckla sin talan på franska vid sammanträdet, eftersom advokaternas modersmål inte är engelska.

7 Rådet har genom en skrivelse av den 2 oktober 1996 påpekat att parterna även under sammanträdet måste hålla sig till rättegångsspråket.

8 Kommissionen har genom skrivelse av den 11 oktober 1996 bland annat framhållit att sökanden, när denne begär en avvikelse, måste anföra tungt vägande skäl för detta, då sökanden, till skillnad från intervenienten, har valt rättegångsspråket. Kommissionen har tillagt att gemenskapsinstitutionerna väljer ombud med tanke på att samma rättegångsspråk skall användas under hela förfarandet.

Förstainstansrättens bedömning

9 I artikel 35.2 i rättegångsreglerna föreskrivs följande:

"Rättegångsspråket väljs av sökanden, med följande undantag:

a) Rätten kan på gemensam begäran av parterna tillåta att ett annat av de i punkt 1 nämnda språken används som rättegångsspråk för hela rättegången eller en del av denna.

b) Rätten kan på begäran av en part, sedan den andra parten och generaladvokaten hörts, frångå bestämmelsen i a och tillåta att ett annat av de i punkt 1 nämnda språken används som rättegångsspråk för hela rättegången eller en del av denna; en sådan begäran får dock inte framställas av någon av institutionerna."

10 Förstainstansrätten har tidigare slagit fast att en begäran från en intervenient i tvisten om att frångå regeln att rättegångsspråket skall användas, måste åtföljas av utförliga och specifika skäl (förstainstansrättens beslut av den 13 maj 1993 i mål T-74/92, Ladbroke Racing mot kommissionen, Rec. 1993, s. II-535, punkt 14). I detta fall kan det konstateras att det är sökanden som har framställt en sådan begäran. Det gäller då i än högre grad att de anförda skälen måste vara tillräckligt tungt vägande för att motivera en avvikelse från sökandens eget ursprungliga val.

11 Sökanden har dock bara begärt att få utveckla sin talan på franska vid sammanträdet på grund av att advokaternas modersmål inte är engelska, utan att visa att detta var en omständighet som inte kunde förutses när ansökan ingavs och följaktligen vid valet av rättegångsspråk.

12 Det åberopade skälet uppfyller således inte de krav på tillräckligt utförliga och specifika skäl som erfordras för att motivera att språkreglerna frångås.

13 Följaktligen skall begäran avslås.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

följande beslut:

1) Begäran om att språkreglerna skall frångås avslås.

2) Beslut om rättegångskostnaderna kommer att meddelas senare.

Luxemburg den 24 januari 1997

H. Jung — K. Lenaerts

Justitiesekreterare — Ordförande